

THE WALL STREET STOCK

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

WALL STREET-HLUTABRÉFIÐ

GILLETTE FROM WALL STREET · 03

Inngangur að Wall Street-sögunni

Ég gleymi aldrei deginum þegar ég kom í heimavistarskólann.

Það var 15. október 1970. Fimmtudagur.

Í tilefni dagsins var faðir minn viðstaddur. Hann hafði beðið Gillette um frí eftir hádegi, nokkuð sem gerðist sjaldan. Þegar ég lít til baka átta ég mig á því að hann var ekki bara að fylgja barni í skóla. Hann var að afhenda lítinn bút af sögu Gillette inn í heim sem hvorugur okkar gat enn skilið.

Ung nunna sem hét systir Giuseppina kom á móti mér.

Ljós á hörund, blá augu, unglegt andlit. Slæðan huldi allt annað. Hún tók í höndina á mér og fylgdi mér í bekk 1A, þar sem kennarinn minn, systir Dominella, beið.

Systir Dominella var þegar orðin gömul.

Hún nuddaði sífellt á sér hnén og spáði rigningu af ótrúlegu öryggi. Að hennar sögn bjó veðrið í liðamótum hennar. Ef hana verkjaði í hnén var von á skýjum.

Þegar ég gekk inn í kennslustofuna vissi hún þegar hvað ég hét. Raunar vissu það allir.

Fréttir bárust hratt innan þessara veggja.

Gjafirnar höfðu borist á undan mér.

Í hverri stofu var sama gjöfin: einfaldir plastpokar með rauða Gillette-merkinu frá áttunda áratugnum, skreyttir aðeins myndum af rakvélarblöðum.

Ég var of ungur til að skilja það, en ég var þegar orðinn lítill sendiherra fyrirtækis sem átti eftir að fylgja mér alla ævi.

Fyrsta kennslustundin fjallaði um verk.

Góð verk.

Sex ára gömlum fannst mér það nógu einfalt.

Góða verkið var gott.

Slæma verkið var slæmt.

Málinu lokið.

En lífið hafði, eins og alltaf, önnur áform.

Nokkrum árum síðar uppgötvaði ég að verk eru aldrei dæmd eftir því hvað þau eru. Þau eru dæmd eftir sögunum sem umlykja þau.

Gefðu einhverjum sælgætismola og það verður góðverk.

Notaðu sama molann í öðrum tilgangi og allt í einu verður það slæmt verk.

Verkið er óbreytt.

Aðeins frásögnin breytist.

Það var fyrsta raunverulega lexía lífs míns.

Ekki siðferði.

Ekki trúarbrögð.

Ekki agi.

Frásögn.

Undarlegi mátturinn sem breytir sömu staðreyndum í andstæða merkingu.

Áratugum síðar átti Gillette eftir að fara með mig til Boston.

Ásamt starfsfélögum hvaðanæva úr heiminum átti ég á endanum eftir að standa í fjármálahöfuðborginni sem börn í heimavistarskólum dreymir aldrei um: New York.

Jafnvel nálægt sjálfu Wall Street.

En það er önnur saga.

Hún hefur þegar verið skrifuð annars staðar, og mér hefur aldrei þótt gaman að endurtaka mig bara til að fylla bókmenntalegt rými.

Samt er ein hugsun eftir.

Fólks er alltaf minnst fyrir verk sín.

Sum verk verða að sögum.

Sumar sögur verða að mannkynssögu.

Og ef þessi verk skyldu vera skráð á pappír, keypt og seld, metin og skráð í kauphöll á hverjum degi...

hver andskotinn ætti þá nokkurn tíma að gleyma þeim?

Ferdinando Frega

BLADEFREGA

Wall Street-sagan